

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شي خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راوړونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړلي (په جهان)

يَسِّرَ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَلِيْمِ
 إِنَّكَ لَبَيْنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●
 عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●
 تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَآ يَأْتُوهُمْ
 قَهْرًا
 غٰفِلُوْنَ ●
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰى أَكْثَرِهِمْ
 قَهْرًا
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ آفَلًا
 فِيْهِ إِلَى الْأَفْقَانِ فَهُمْ مُّ مُّشْرِكُوْنَ ●
 وَجَعَلْنَا مِنْ أَفْئِدَتِهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
 فَأَعْمَتْنَا بَصِيْرَتَهُمْ
 قَهْرًا لَا يُبْصِرُوْنَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَذْرَأْتَهُمْ
 أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ ●
 إِنَّمَا تُنذِرُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چې جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکې هریو مړي
 اولیکونکې یو، چې دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بڼه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه د هغوی چې وودکلی
 چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
 دوی ته مونږ، چې اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغ ژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلی رسولان
 شول گویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنګه چې مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغ ژن په (خپل) بیان

مِنَ اللَّيْمِ الذِّكْرِ
 وَحَشَى الرَّحْمَنِ بِالْغَيْبِ

فَيَسْرُهُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُقُ لِنُفِيِّ النَّوْتِي

وَكُتُبٍ مَا قَلَّمُوا

وَأَنَارَهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ

أَخْصَيْنَاهُ

فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

وَأَعْرَبَ لَهُمْ مَقَالَةَ صَحَابِ الْقُرْآنِ

إِذْ هَمَّ مَا الْمُرْسَلُونَ

إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمَكْتَبِينَ

فَكَذَّبُوا هَمَّنَا

فَعَزَّزْنَا بِبَالِيكٍ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ

قَالُوا مَا أَكْفَرُوا بِآيَاتِنَا وَمَا لَنَا

وَمَا أَكْفَرُوا بِآيَاتِنَا وَمَا لَنَا

إِنَّا أَكْفَرُوا بِالْآيَاتِ

شول گویا، چي زمونڙ پرب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه بنه ډي، خبردار
 دا چي مونڙ يو تاسو ته پيغمبران
 او په مونڙ ډي رسوول رنبا بيان
 هغوی اووې چي ئي تاسو، مونڙ له بد
 او ڪه مني چرته نشوي (دخپل حد)
 مونڙ به تاسو ڪو په ڪانو، ٽول ختم
 او عذاب ڪنبي به راگير شي ڏالم
 هغوی اووې، چي په خپله، ٽول ئي بد
 وگه شوي نصيحت (دډي حسد)؟
 بلڪه تاسو خلق اووتی ئي دحد نه
 ايو ڪس راغی د بنار طرف سرحد نه
 بنه په منڊه منڊه، (دائي) ڪرپه بيان
 اومنی، قوم از ما! پيغمبران
 اومنی، ستاسو نه غواړي نه قيمت
 او ډوی دی، په نيغه لار، د هدايت
 اوزه وگه به ئي نه ڪرم عبادت
 پيدا ڪرې ئي زما وجود صورت
 او اخروا پس ڪيدل دی ورته بيا
 پس له ډي نه بل څنگ انيوم اله
 ڪه رحمن را کوی ماته څه نقصان
 نه را کوی فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشی خلاصوگه (په قيامت ڪنبي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا اَلَيْكُمۡ لَمُرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاةُ الْمُبِيۡنَةُ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوۡا

لَعَزَّزْتُمۡ

● وَلَيَسَّئَلنَّكُمْ فِىۡمَا عَدَابۡتُمۡ اَلَيْهٖمۡ

قَالُوا طَيَّرْتُمۡ مَعَكُمْ

اِذۡنُ دُرِّزْتُمۡ

● يٰۤاَتُّمُّ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

وَمَا مِنْۢ مِّنۡ اَقۡصٰى النَّبِيۡنَۙ رَعِلٌ

يَسۡحٰى قَال

● يٰۤاَقۡوَمِ الْيٰۤهۡوَا الْمُرۡسَلِيۡنَ

اَلْيٰۤهۡوَا مِنْ لَّا تَسۡئَلۡكُمۡ اَجۡرًا

● وَهَمَّ مُّهِتَدُونَ

وَمَا لِيۡ لَا اَعۡبُدُ

اَلَّذِيۡ فَطَرَنِيۡ

● وَاِلَيْهِ تُرۡجَعُونَ

ءَاۤاَعۡبُدُ مِنْ دُوۡنِۙ اِلٰهَةٍ

اِنْ يُّرۡدِىۡنَ الرَّحۡمٰنُ بِضُرِّ

لَا تُغۡنِيۡ عَنِّيۡ شَفَاعَتُهُمْ شَيْۡنًا

● وَلَا يَتَّقِدُنَّ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپنیں دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونس دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبنیں پس، ددغے نبنیں لسكر
 داسماننبن (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریور کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونر، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول ز مونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مرې لہ دہ مونر بیا

إِنِّي إِذْ أُلْفِيَ ضَلَلٍ مُّبِينٍ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَاسْتَمَعْتُمْ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا ظَنَنْتُ رَيْبِي

وَجَعَلْتَنِي مِنَ الْتَّكْوِينِ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ تَأْتِيكُمُ الْآيَةُ وَآيَةٌ فَإِنَّكُمُ اسْمِعُونَ

يَتَخَرَّجُوا عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَهْلِكَنَّا

فَنَجَّيْنَاهُمْ مِنَ الضُّرِّ

أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمْ لَآئِمَّةً

وَأَنْ كُلُّ لَنَا

بَيِّنَةٌ لِنُنَبِّئَهُمْ مَخْرُوجًا

وَآيَةً لَهُمُ الْأَرْضُ

الْبَيْتَةَ أَحْيَيْنَاهَا

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگور دى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 د خوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيدا شوې برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 او په خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدې شى، چې كړى نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 او هريودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُنَّ

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

أَقْلَابًا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

مِنَّا تُنْبِئُتِ الْاَرْضُ

وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَحْكُمُونَ

وَاَيَّةٌ لَهُمُ الْبَيْتُ

كُنْتُمْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرُهُ مَنَارٍ

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوٰتِ الْقَدٰمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِيْ لَهَا اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَلَا الْبَيْتُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكَ

بنه لانبو وهونکی دی (په بنکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښې چې وه ډکه (په بنه شان)
 او پیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
 او که اغښتته حکم مونږ (د امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباہ بریاد
 اوریږدوونکې به ئې نه وی دفریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 اوچې دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شه (ټول بنه متقیان) بنه پرهیزگار
 دخپل مخکښې نه او وروستو (دهرکار)
 چې په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلی څه نشان
 نشانونو کښې څه دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 اوچې کله ورته اوشی څه وینا
 خرچ له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسې بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَاَيَّةَ لَهُمْ
 اَنَّا عَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ النُّجُومِ
 وَعَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ
 وَإِن نَّمْنَأُ
 نُفْرِهِمْ
 فَلَا صِرَاطَ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ
 إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ
 مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ
 إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمْ اللَّهُ
 قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
 يَلْدِي بَيْنَ أَمْثَلًا

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسوکی یومونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتیادۂ مرسلانووو بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْظِعُمْ مَنْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعْتَهُ
 ● إِنَّ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ
 ● مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
 مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صِهْرَةً وَّأُجْدَةً
 تَأَخَّذُ مِنْ
 ● وَهُمْ يَخِضُّونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كِتَابَةً
 ● وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 ● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ
 هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
 ● وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
 ● إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صِهْرَةً وَّأُجْدَةً
 ● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالِيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا
 ● وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیورې
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولے)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشے چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسره (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـري عبـادات
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره *اوزما اوکړي عبادت
 نيعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډير خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه ووييا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسي مقام
 وعده شوې درسره پوره تمام
 ورداخل شئ نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو ددوی خُلي دگفتار
 اوکوی به مونږ سره کلام بيان
 خپي اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړي چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چرې جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابُغُهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكِنُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ

● سَلَامًا وَقَوْلًا مِنْ رَبِّهِمْ

● وَامْتِنًا زُجَّالًا الْيَوْمَ أَهْلُ النَّارِ

الْكَمِ أَهْلُ الْيَوْمِ

يَوْمَ يَكْفُرُ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

مُؤْمِنٌ ● وَإِنْ أَهْلُ الْيَوْمِ

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ أَهَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كِيمًا

● أَقْلَمَ كَكُونُوا تَعْقِلُونَ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

● إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِنَايَتِهِمْ كَلْفَرُونَ

الْيَوْمَ تَخْتِمُهُ عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ

وَتُكَلِّمُنَا

أَيُّدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ تَشَاءُ

مونڙ به ختم ٿي ڪيو سترگي ڏنظر
 بيادي لاريسي ڏوي گهرجي برابر
 نو ڏوي چرته ڪنهي شي (داساعت) ليدلے
 او ڪو چرته طلبگار وے مونڙ غوستلے
 په خپل ڄائي به ٿي شڪلونه ڪيو بدل
 نو طاقت به ٿي شي ختم د منزل
 او نه وروستو واپس تلپ شي (له خپل در)
 اوڍچا چي غوارو مونڙ ڀير عمر
 پيدائش ته ٿي واپس ڪيو برابر
 وڙے نه لري ڏوي پوهه شه (نظر)
 او مونڙ شعور ته نه ڏے شه بنودلي
 اونه ڏوي سره هغه بنڪاري شه بنڪلي
 صرف صرف نصيحت بنڪاره قرآن ڏے
 چي اگاه ڪري هر ڙوندي له (دائي شان ڏے)
 او چي حق له ڪري ثابت په منڪرانو
 وڙے نه وويني (توله دانسانانو)
 په خپل لا سو مونڙ ڏوي له ڪرل پيدا
 ڀير ڄاروي چي مالڪان دي ددي بيا
 او ددي نه مونڙ ڪرل ڏوي له تابعدار
 شه سورلي دي ، دخوراك ڄني پڪار
 او شته ڏوي له په ڪنهي بني فائدي او شڪل
 وڙے نه اوباسي شڪر (درب خپل)
 او نيولي ڏوي الله نه الله بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
 فَأَنَّى يُبْصِرُونَ
 وَلَوْ تَشَاءُ
 لَنَسَخُنَّهُمْ عَلَىٰ مَكَاتِحِهِمْ
 فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
 وَلَا يَرْجِعُونَ
 وَمَنْ يُعْزِرْهُ
 لَنُنَكِّسْهُ فِي الْعُلُقِ
 أَفَلَا يَعْقِلُونَ
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُ
 إِنْ هُوَ إِلَّا ذُو قُرْآنٍ مِّبِينٍ
 لِيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا
 وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 أَلَمْ يَكْفُرُوا
 أَنَّا عَلَّمْنَا لَهُمْ وَمَا تَلَّمْتِ ابْنُ بَنِي
 أَلْعَا مَا قَوْمُهُمْ لَهَا مَلِكُونَ
 وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
 فَمِنْهَا رَكُوعُهُمْ وَمِنْهَا أَيْدِي كُفْرِهِمْ
 وَالَّذِينَ فِيهَا مَنَاقِبَةٌ وَسَمَّارِبٌ
 أَفَلَا يَشْكُرُونَ
 وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی دنصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکردارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړې په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه بڼکاره چې وی په جار
 ولۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په بڼه شان)
 دنطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانوی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 بڼې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کره بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (داشان)
 او هغه دهر جوړولو بڼۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (بڼه برابر)
 دشنې ونې نه (پیدائښ کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 ولۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکه سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَحْرُمُ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَوْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَدْرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نَفْثِهِ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالِ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهَا
 أَوْكِينَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يوڪار
 ورتنه اوڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر خيز باندي (هغه لري قدرت)
 ورتنه تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ مِنَ اللَّهِ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةُ تَرْمَحُونَ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**